

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 247

Maribor, petek 30. oktobra 1931

»JUTRA«

Imaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem šek. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno prejemnik v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglaš. po tarifu
Oglaš. sprejema tudi oglašni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Ljudstvo govori

Na vse drugačen način se vodi sedanja volilna borba, kakor so se vodile dosedanje. Nič več ni vse moje dostojnosti prekoračajočega hujškanja strank, vse je mirno, stvarno in dostojno. Tudi v onih volilnih okrajih, kjer je več kandidatov, je vsa agitacija usmerjena k enemu skupnemu cilju: delu za narod in državo. Jedro vsega je pač vprašanje: udeležba ali abstinenca? Skoraj vsi dosedanjí volilni sestanki in shodi so pokazali, da so nekateri brezvestni hujškači, ki so izgubili monopol na politiko in zavažanje ljudstva, poizkusili zasejati po naši deželi seme strupene ljubike. Nahujskati so hoteli volilce, naj dne 8. novembra ne hodijo na volišča in naj ne glasujejo, češ, da bodo s tem manifestirali, da so pokorni edino tem hujškačem in zapeljivcem.

Kakor vsako hujškanje in prišepetavanje, tudi to, seveda, ni ostalo popolnoma brez uspeha. Marsikateri volilec se je v dobri veri oklenil krivih nauk, a le zelo malo jih je med njimi takih, ki izpolnjujejo še drugo naročilo: naj tudi na shode in sestanke ne hodijo. Ogromna večina volilcev, posebno iz kmečkega in iz delavskega stanu, bi le rada slišala tudi drugo plat zvona, da bi potem sama mogla po svoji poštenosti in nepokvarjeni razsodnosti zaključiti, katera je prava. Tako moramo torej ugotoviti, da so sedanji volilni sestanki in shodi zelo dobro obiskani tudi tam, kjer ne bi bili tega pričakovali. Zanimanje za resnico in za volitve dne 8. novembra narašča od dne do dne.

Često se zgodi, da pridejo volilci na shode in sestanke zelo skeptičnih misli in notranje razdvojeni, ko pa slišijo iskrene besede kandidatov in drugih govornikov, ko izvejo, zakaj je potrebno, da poide ves narod na volišče, se položaj docela spremeni. Ljudje spoznajo, da je resnica docela drugačna od tistega, kar so jim skušali prišepetati brezvestni hujškači in užajeni izkoriščevalci nekdanjih strankarskih bojov. Naglo in jasno uvidijo, da gre tu za nekaj mnogo večjega kakor so bile stranke, da gre za usodo države in s tem za dobrobit vseh njenih državljanov brez razlike stanov. Ko izvejo, da je od izida volitev in s tem od moči bodoče narodne skupščine odvisen ves naš gospodarski razvoj, izjavljajo soglasno: »Če je tako, nočemo biti izdajalci svojih lastnih koristi. Vsi poidemmo volit.«

Položaj se zato od dne do dne boljša. Vsek dan se novi tisoči pridružujejo ogromni armadi volilcev, ki se zbira po vseh pokrajinah naše prostrane države. Pa ne samo število navdušenih volilcev, tudi število agitatorjev postaja vedno večje. Od vasi do vasi, od hiše do hiše, od ust do ust gre glas: »Voliti!« Ta polav spravlja hujškače v obup, ko uvidevajo, da izgubljajo igro in če bi le še mogli, bi se sami najrajši pridružili taboru tistih, ki so prisegli brezpogojno zvestobo narodu, državi in kralju. Vse bi storili, če bi mogli iz zagate, v katero so se sami porinili. Zmagoslavje resnice, odkritosrčnosti, nesebičnosti in po-

Rekonstrukcija angleške vlade

RAZMERJE VLADNE IN OPOZICIONALNE SKUPINE. ŠTEVILO MINISTROV SE POVEČA.

LONDON, 30. oktobra. Po izvolitvi nadaljnih dveh liberalnih kandidatov na Škotskem, se je povečala vladna večina na 557 poslancev. Opozicija šteje sedaj skupno 55 poslancev. Usoda treh mandatorov še ni znana.

LONDON, 30. oktobra. Včeraj se je prvič po veliki borbi sestal ministrski svet. Ob tej priliki je zakladni minister Snowden podal ostavko. Pri rekonstrukciji vlade, ki se bo v kratkem izvršila, ne bo, kakor se zatrijuje, Macdonaldova

skupina nič prikrajšana, čeprav je število njenih poslancev razmeroma zelo pičlo. Njeni ministri bodo predvidoma stali v vladi. Da se pa vseeno zadovolji želji konservativcev, se bo število ministrov povečalo. Konservativci hočejo usmeriti svoj vpliv pretežno na gospodarska področja. Po poročilih iz zunanjega sveta so se pojavile v Nemčiji, Franciji ter v šandinavskih državah resne skrbi zaradi carinske politike konservativcev.

Veliki nakupi v Ameriki

FRANCIJA IN NEMČIJA KUPU JETA ŽITO IN BOMBAŽ.

PARIZ, 30. oktobra. Kakor poročajo iz Washingtona, se vrše tamkaj že več časa pogajanja med francoskimi in nemškimi importerji na eni ter ameriškimi farmerji na drugi strani. Gre za nakup velikih količin žita in bombaža. Francija bo ku-

pila 20 milijonov stotov žita in prav toliko bombaža, med tem ko potrebuje Nemčija 7 in pol milijonov stotov žita in bombaža. Nemčija bo blago plačala v naravi s premogom. Transakcijo bodo izvedle razne pariške in newyorške banke.

Veleizdajniški proces v Španiji

DVAJSET BIVŠIH DRŽAVNIKOV OBTOŽENIH VELEIZDAJE.

MADRID, 30. oktobra. Parlamentarni preiskovalni odsek, kateremu je bila poverjena naloga proučiti in preiskati delovanje direktorija in poznejše diktature generala Primo de Riveria, je svoje po-

ročilo dovršil in zaključil. Poročilo obtožuje veleizdaje 20 oseb, in sicer zato, ker so kršile ustavo in zakone parlamentarne ureditve države. Obtoženci bodo obsojeni na contumaciam.

Upokojitve mariborskih profesorjev

BEOGRAD, 30. oktobra. Današnje »Službene Novine« objavljajo upokojitev profesorja dr. Ljudevita Pivka, profesorja Antona Gvajca in profesorja Antona Kovačiča, vseh treh v Mariboru.

ODMEVI USTAJE NA CIPRU.

LONDON, 30. oktobra. Kolonialni minister Thomas je naslovil na generalnega guvernerja otoka Cipra pismo, v katerem izraža skrb britanske vlade zaradi tamkajšnjih nemirov. Minister priporoča guvernerju, naj se posluži vseh razpoložljivih sredstev, da azaduši nemire, ker ne bo Anglija niti sedaj niti kdaj v bodoče mirno trpela nepokorščine tamkajšnjega prebivalstva.

Plenitve trgovin v Berlinu.

BERLIN, 30. oktobra. V zadnjem času se množijo plenitve trgovin z živilili. Včeraj so bile na raznih krajih mesta oplenjene trgovine s surovim maslom. V vseh primerih se je storilec posrečilo pobegniti.

Velika avtomobilska nesreča.

BRNO, 30. oktobra. V bližini Tro-pove je neki avto, v katerem je se-

štenja gre svojo veliko pot dalje, gre mimo in preko njih, osamljenih, obnemoglih in osramočenih.

Ljudstvo govori. Njegov govor je obsodba preteklosti in blagoslov za bodočnost, ki bo zrastle iz ruševin gnilih stavb nekdanjih egoističnih strankarskih klik. Zdi se, da se naš narod zgodovinsko preraja, presnavlja do samih temeljev, kar bo dne 8. novembra tudi junaško in temeljito pokazal. Majhno bo število tistih, ki bodo ostali zaslepljeni, tako majhno, da se bo kar izgubilo in izgubilo. Toda tudi ti trdovratneži in ne-verniki Tomaži bodo spregledali, ko jim

delo pet oseb, pri prehodu čez železniški tir zadeli v vlak. Avto se je popolnoma razbil in vseh pet oseb je bilo tako težko ranjenih, da so štirje že med prevozom v bolnico umrli, pet — šofer — pa se bori s smrtjo. Med ponesrečenci je ena cela družina. Oče, mati in sinček. Kakor pripovedujejo očividci, je avto vozil z veliko brzino, vozač pa radi goste megle ni pravočasno mogel opaziti prihajajočega vlaka.

Zdaj posega že v rusko območje.

LONDON, 30. oktobra. »Times« poročajo iz Tokia: Z oklopnim vozom je bilo odposlanih 80 japonskih vojakov na reko Noni, v zaščito delavcev, ki naj popravijo tam razstreljeni most. Dotična železniška proga dolguje južnomandžurski železniški družbi 15 milijonov jenov in bi utrpela velike izgube, ako bi bil pretrgan promet v času spravljavanja žetve. Poročilo pravi, da je »odločna volja armade, varovati japonsko imovino« v tem primeru privedla japonske vojske tako daleč preko južnomandžurske železniške cone v kraje, kjer prevladujejo ruski interesi.

bodo znani rezultati volitev, samo, da bo takrat že prepozno. Sramotnega žiga, da so prekrizanih rok stali ob strani ali pa da so celo ovirali tiste, ki so delali, kadar je šlo za veliko zgodovinsko stvar, se ne bodo tako lahko iznebili. Narod jih bo obsodil, »izpljunil jih bo«, kakor pravi Sveto Pismo.

Zato moremo s popolnim zaupanjem pričakovati dan 8. novembra, dan velike zmage nove skupne volje in misli vsega delovnega jugoslovenskega naroda od Djevdjelje do Prevalj in od skrajnega severa do juga. Ljudstvo bo spregovorilo svojo veliko besedo

Volilni shodi srezkega kandidata dr. Pivka

Doslej so bili na levem bregu sledeči volilni sestanki in shodi: 11. t. m. v Jarenini in pri Sv. Antonu, 21. v Čagon-skem vrhu in Gočovi, 23. pri Sv. Juriju, 25. pri Sv. Trojici, Sv. Antonu in Sv. Rupertu, 26. v Št. Ilju, 27. pa v Mariboru za železničarje. Na vseh je govoril sreski kandidat g. dr. Ljudevit Pivko.

V prihodnjih dneh bodo shodi in sestanki: 30. ob 7. uri v Krčevini, ob 5. uri v Košakih; 31. ob 2. uri v Selnici ob Muri, ob 5. uri v Ceršaku; 1. novembra ob 7. uri v Novi cerkvi, ob 10. uri pri Sv. Ani; 3. ob 5. uri pri Sv. Petru, ob 3. uri v Mariboru za upokojence, za gospodarske zadruge pa ob 8. uri zvečer v Narodnem domu, 4. pri Sv. Barbari, 6. pa pri Sv. Benediktu. Na vseh bo govoril tudi kandidat g. dr. Pivko.

Razen tega bodo še shodi in sestanki: 1. novembra v Svečini, pri Sv. Marjeti ob Pesnici, pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu, Sv. Juriju ob Pesnici, Jarenini, pri Sv. Jakobu, v Kamnici, Selnici ob Dravi in pri Sv. Martinu pri Vurberku; 3. pri Spodnji Sv. Kungoti; 4. v Rošpohu; 6. v Bresternici ter pri Gornji Sv. Kungoti; vsi štirje poslednje omenjeni shodi bodo ob 5. uri popoldne. Govorili bodo kandidati namestnik g. Janžekovič in drugi govorniki.

Uspeli shodi srezkega kandidata dr. Vavhnika.

Živahno volilno gibanje se je že pred nekaj dnevi začelo v srezu Maribor, desni breg. V nedeljo so kmečki fantje iz okolice Slivnice poslali tri bogato okrašene vozove z velikimi napisi za dr. Vavhnika in volitve v velikih krogih po Dravskem polju. Vozovi so vzbujali veliko pozornost. Izvrstno obiskani shodi so bili tudi na Pragerskem, v Slivnici in Hotinji vasi, kjer so govorili poleg dr. Vavhnika tudi g. dr. Bačar in g. Tumpej, dalje na Pobrežju in na Teznu, kjer je bila natlačena gostilna ljudi in so volilci pazno sledili izvajanjem g. dr. Maksa Kovačiča iz Maribora. Sinoči je bil dobro obiskan shod v Studen, cih, ki je pa žal bil prekasno razglašen, tako, da so ljudje šele proti večeru izvedeli zanj. Vkljub temu je bila udeležba zelo lepa. Shod je otvoril župan Kaloh, ki je pozdravil dr. Vavhnika, ki se hoče posebej posvetiti socialnim vprašanjem, ki najdejo v tem srezu lepo polje. Po govoru gosp. dr. Šnuderla, ki je dokazal volilcem absolutno potrebo, da se udeležijo volitev že zgolj zaradi svojih najbližjih življenjskih vprašanj, je v daljšem in izvrstnem programatičnem govoru dr. Vavhnika sam orisal svoje poglede na bodoče naloge parlamenta. Po burnem odobravanju volilcev, se je izmed njih oglašil gosp. Belšak, ki je pozival dr. Vavhnika, da naj posveti glavno pažnjo delavskemu ljudstvu. Dr. Vavhnik je napovedal sam in po svojih govornikih za čas volitev še okrog 20 shodov na različnih voliščih tega sreza. Dosedanje zanimanje za shode je pokazalo, da bodo ljudje v velikem številu prišli volit.

Davica.

Od Sv. Lenarta v Slov. goricah nam poročajo: Tukajšnje meščansko šolo so morali zapreti za deset dni, ker je več dijakov na zavodu obbolelo za davico. Na srečo so vsi primeri lahki. Šola je bila te dni temeljito razkužena in se redni pouk začne zopet v sredo 4. novembra.

Shod narodnih železničarjev

GOVOR RUDOLFA TUMPEJA IN POSLANSKEGA KANDIDATA Dr. PIVKA.

V torek zvečer je bil, kakor smo na kratko že poročali, v veliki dvorani Narodnega doma shod jugoslovenskih narodnih železničarjev, katerega se je udeležilo do 1000 oseb. Otvoril in vodil ga je predsednik podružnice UJNZB v Mariboru, g. Rudolf Tumpej, ki je nastopil tudi kot prvi govornik. Orisal je zbranim sedanji položaj železniških nameščencev, posebno delavcev, povdarjajoč, da je treba storiti vse, da se izboljša. Za železničarje je pa sedaj najvažnejše to, da vejo, kaj jim je treba storiti ob času volitev v narodno skupščino.

Na shodu internacionalistov je bilo nedavno veliko šopirjenja, proglašeni so bili uspehi radi zvišanja delovnega časa v delavnicah državnih železnic od 6 na 7 ur, kar pa je v resnici dosegel g. minister dr. Albert Kramer na prošnjo narodne organizacije. Organizacija se pa s tem uspehom ni bahala, ker še ni popoln in bo treba doseči še povišanje na 8 ur. — Udarci, ki so v zadnjih letih zadeli prometne uslužbenke, imajo svoj izvor pred vsem v splošni svetovni krizi. Zaradi katere si beli glavo ves svet, kako bi jo rešil. Z ozirom na nekatere druge države smo v Jugoslaviji še razmeroma na boljšem, vsaj brezposelnosti skoraj ne poznamo. Na Češko-ovaškem so n. pr. delavske stranke same zahtevale znižanje delovnih ur, da bi se tako zaposlilo čim večje število ljudi. Trudili se bomo in začeli vse, v demagoške namene pa ne bomo izrabljali sedanjega slabega položaja. Zločin je, zavajati mase v še večjo nesrečo s »slageri«. Izboljšanje se da doseči samo s poštenjem in resnico.

Na težja zadeva so sedaj še neizplačane razlike. Spiski so dogotovljeni, izplačilo pa je zaustavila kriza. Država je morala, da uravnovesi proračun, skrajšati vse izdatke. S tem je preorečila zlo, ki bi bilo še večje kot je to. Upati pa smemo, da se bo položaj kmalu izboljšal, zato smo storili že vse potrebne korake tako zaradi razlik kakor zaradi osemurnika. Prav tako je v teku akcija za priznanje

delavskih let pri štetju pokojnine nastavlencev. Posamezni slučaj se bodo temeljito obravnavali in spravili do vseh instanc. Glede podražitve naravnih stanovanj se širijo najrazličnejše govorice, ki pa niso točne. Stanovanja ne bodo tako draga kakor pri civilnih uslužbencih. Razdeljena bodo na 4 razrede, delavska bodo cenena, uradniška nekoliko dražja. Najbolje pa bo, če ostane pri starem.

Glede delavskega pravilnika je uprava že sama uvidela, da se mora popraviti. Naši predlogi so bili izročeni posebni komisiji in centralni odbor pazi sedaj, da bodo tudi sprejeti.

Časi so sicer slabi, zato je potrebna še večja vztrajnost in skupnost, da bomo dosegli izboljšanje. Čimbolj se bodo vsi tega zavedali, temprej bo krize konec. Z lažmi in zavejanji se ruši samo še tisto, kar stoji. Kdor laže in hujša, sploh ni vreden boljših bodočnosti. Naša dolžnost je, da ljudstvo o tem poučimo.

Nato je tajnik Volk prečital dve vlogi, ki sta bili posani gospodu ministru dr. Kramerju v zadevi uvedbe šurnega dela v delavnicah ter izplačila delavskih razlik.

Naposled se je oglašil k besedi sreski kandidat g. prof. dr. Ljudevit Pivko, ki je raztolmačil pomen sedanjih volitev za ves naš narod, posebej pa še za državne uslužbenke. Obljubil je, da se bo za železničarje, katerih težkoče že tudi sedaj pozna, zavzel vsikdar z vso svojo močjo. Njegova vrata bodo vsem vedno odprta. Potrebno pa je, da dobi s čim večjim številom glasov podprto legitimacijo za zastopanje železničarskih interesov. Izvajanjem dr. Pivka so vsi navzoči sledili napeto in navdušeno ter ga ob koncu nagradili s frenetičnim ploskanjem.

Shod je zaključil predsednik g. Tumpej s pozivom, naj vsi železničarji store svojo državlansko dolžnost v korist svojega bodočega boljšega položaja in razvoja skupne domovine.

V kraljevstvu Zlatoroga

K prihodnji filmski premijeri v Mariboru.

Ko sem pred meseci čital v časnikih o našem prvem slovenskem filmu »V kraljevstvu Zlatoroga«, sem razmišljal o naši skromnosti. V času, ko je tuji, predvsem nemški zvočni film preplaval vsi Jugoslavijo, imamo pri nas premijero nemega filma! Kakšen je ta prvenec? Ali ni morda takšen, ko oni o prvenstvenih tekmah na Pohorju, ki smo ga videli v Mariboru? Naj bo kakršenkoli — naš je! Ker predstavlja kos naše najlepše zemlje, se odpeljem v Ljubljano, da ga vidim.

Predstava prične! Koj pri prvih scenah sem veselo presenečen in navdušen za film raste od prizora do prizora, zakaj film je dovršeno delo, kakor ga ne vidimo običajno. Vsak prizor je zasebe popolno delo, ki ti pove več kakor kilometri tuje filma. Vsak prizor prikazuje lep kos domače zemlje in veličasten je utis, kakaj: »Ta zemlja je sveta v sveti davni in večna bo last domovini do zadnjega dne... Je to pravi kulturni film. Poleg prirodnih krasot, ki jih ima toliko naša Gorenjska, vidiš na platnu tudi narod, ki prebiva tod; na potu srečavaš voznike, ki spravljajo les v dolino, za neka trenotkov se zadržijo pri dvorjanih, ki podirajo stoletne hlode, spotoma pogledaš v bomo kočo oglarja in greš mimo zadnjih kmetij v planine. Težko je delo kmeta v teh krajih; skoraj vse pridelke si mora znositi na hrbtu na svoj dom. Veselo pa je življenje na planini. Pisana je ta družba: pastirji, planšarice, mlekarji in sirarji, turisti in nosači se ti predstavljajo. Film te uči gledati in občudovati naravo; tvoja pot v gore ne sme biti posvečena samo zabavi, glej in občuduj božji svet in gozdne tihote ne moti. Še eno je, kar ta film tako lepo in neprisljano podaja, to je planinsko prijateljstvo. Pravi planinc ne pozna razlike med stanovi, je prijatelj uradnika kakor preprostega delavca, vse veže je velika ljubezen do planin. Res, nekaj posebnega je planinsko prijateljstvo, večno kakor skale, ki so bile priča pobratimstva.

Slike so mi ostale v spominu. So to umetniške slike, ki jih zamore posneti le

umetnik, ki je sam velik prijatelj prirode. Primerjal sem ta film z drugimi, enakimi in sem spoznal, da nadkrijuje tuje proizvode. Ni njegov namen, kakor je to večinoma vseh tujih, kazati senzacija; seznanja nas le z najlepšim delom naše ožje domovine.

Kluba »Skala«, ki se ni strašil velikanskih denarnih žrtev, smo hvaležni, da nam je tako verno posnel kraljestvo Zlatorogovo. C. H.

Iz Studencev

Stavbeno gibanje v letošnji sezoni je bilo živahno. Ob Sokolskem domu je preko poletja zrasla večja skupina ličnih hiš, pa tudi na Poljanah smo pridobili nekaj stanovanjskih hišic.

Stanovanjska draginja bo tudi pri nas omiljena. Hišni posestniki uvidevajo upravičenost znižanja stanovanjskih namnin, ker so tudi dohodki prebivalstva izdatno padli. Nedvomno bo poziv Zveze hišnih posestnikov našel primeren odziv tudi v Studencih.

Volilna agitacija še ni dosegla viška. Shodli se še niso vršili, čeprav imamo nad 1000 volilcev. Jasno pa je, da bodo vsi narodnjaki storili svojo dolžnost.

Društveno gibanje je že v polnem razmahu. Sokol pripravlja po dobro uspeši gledališki predstavi telovadno akademijo in otvoritev lutkovnega gledališča za studenško mladino. V kratkem priredi tudi poučno kino-predstavo s predavanjem za članstvo. Sokol ima tudi plesno šolo. — »Svoboda« agitira za pristop dece v svoj telovadni odsek. Telovadne ure so napovedane ob istem času, kot se vrši telovadba pri Sokolu! Vsekakor čudna takтика naših »sodrugov«!

Jesenske veselice s trgatvami so bile letos prav redke in skromne. Pač znak današnje dobe, ki sili tudi mladino v resno pojmovanje življenja! Gmotno sta je nameščencev pa je takšno, da že davno ne dosega več eksistenčnega minima. — Delavci sicer že delajo po 7 ur dnevno vendar tudi to ne zadostuje za primeren življenjski standard! Tu se bo nudilo izvoljenemu sreskemu kandidatu hvaležno polje udejstvovanja v bodoči narodni skupščini.

Mariborski in dnevni drobiž

Dobrodelno štetje na pokopališčih.

Kakor prejšnja leta bo tudi letos pobiralo Slovensko žensko društvo na dan Vseh svetnikov pri vhodih na vsa pokopališča dinarske prispevke v počaščenje pokojnikov. Dohodek se bo uporabil v prid počitniških naprav za slabotne otroke na Pohorju. Naj nihče ne odreče!

Rdeči križ na Pobrežju.

Krajevni odbor Rdečega križa na Pobrežju priredi v soboto, dne 31. okt. ob 20. uri v dvorani g. Renčija na Pobrežju gledališko predstavo. Uprizorila se bo časa primerna žalopisna »Domen«. Ker je čisti dobiček namenjen za obdaritev ubožne šolske dece pri letošnji šolski božičnici, vabi odbor na obilen poset. V ta namen se bodo tudi na dan Vseh svetnikov pobirali pri obeh vhodih magdalenškega pokopališča prostovoljni darovi.

Konkurence med mariborskimi peki ne bo več.

Mariborski in okoliški peki so na zadnjem svojem zborovanju sklenili glede dajatve rabata preprodajalcem kruha in peciva, da bodo dajali pri drobnem pecivu 10 odst. v blagu, pri kruhu pa 20 para pri kg., da tako preprečijo medsebojno umazano konkurence. Obenem so priznali konvencionalno kazen v slučaju kršitve tega sklepa, in sicer 1000.— Din. ki jih mora kršitelj plačati za dobrodelni namen Protituberkulozni ligi v Mariboru.

Novi odbor JAD Triglava v Zagrebu.

JAD Triglav v Zagrebu je na običnem zboru za zimski semester šol. l. 1931-32 izvolil odbor, ki se je konstituiral sledeče: predsednik Brinar Miran, cand. for.; podpredsednik Pucelj Tone, cand. iur.; tajnik Milko Križman, abs. iur.; blagajnik Bažnar Boris, stud. rer. com.; knjižničar Kveder Drago, stud. tehn.; arhivar Hlastec Adolf, stud. tehn.; gospodar Križan Oton, stud. agr.; odborniki: Lipnaji Viljem, cand. iur.; revizorji: Tonejc Stane, cand. tehn.; Gulič Miro, abs. med. Častni sod Bogataj Mirko, cand. iur., Spirer Metod, cand. med in Kladnik Jože, vand. for.

V soboto, dne 31. t. m. v

kavarni Jadran

humorist Pancer, tenorist Lukšič. 5046

Sam se je prijavil.

Danes predpoldne je prišel na policijo 33letni brezposelni delavec Ivan Ramšak iz Ribnice na Pohorju in izpovedal ter priznal svoj greh, da je pred dnevi ukradel neki posestnici Mariji na Klancu pri Dobrni znesek 850 dinarjev. Zadnje dni se je klatil po mestu in ves denar zapravil. Na policiji pa mu vsega ne verjamejo in ga bodo izročili sodišču.

Z nožem in kolom.

Letošnji močni most omamlja in podivjava tudi miroljubne ljudi. V preteklem tednu so se fantje iz kraja Grabušinčak vračali v pozni noči s prešanja. Vinjeni so razgrali ali izzivali iz kleči posestnika V. Mariniča. Tedaj mu je eden izmed njih sunil nož v pljuča in mu zadal še več težkih ran. Marinič je obležal nezavesten v svoji krvi. Sosedje so ga še isti noč pripeljali v pujsko bolnico.

Prostovoljno gasilno društvo

pri Sv. Duhu na Stari gori je priredilo 25. t. m. svojo vsakoletno tombolo z veselico, ki je kljub slabemu vremenu dobro izpadla.

Zagoreni požar.

V noči 25/26. je pri Sv. Duhu izbruhnil požar, ki je prestrašil vso sososko. Radi vetra je ogenj bliskovito zajel poslopje g. Fr. Krainca. Stiskalnica je zgorela do tal pri čemer je bilo uničenih tudi 10 polovnjakov mošta. Gašenje je bilo skoraj nemogoče radi pomanjkanja vode. Stanovanjski del poslopja je ostal deloma nepoškodovan. Gasilci, so takoj prihiteli na kraj nesreče, ter s požrtvovalnim trudom rešili, kar se je rešiti dalo. —

Volilno gibanje.

Preteklo nedeljo smo imeli dobro uspele shode pri Sv. Juriju ob Ščavnici, v Apačah in Stogovcih. Vsi volilci so se strinjali z izvajanjem govornikov in so tudi pripravljeni sodelovati pri vsenarodni akciji. Povsem jasno je, da nihče več ne želi prejšnjih strankarskih prerekanj, marveč samo pozitivnega dela, ker le s tem se bo mogla dvigniti država gospodarsko, kulturno in socialno.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Petek, 30. oktobra. Zaprto.

Sobota, 31. oktobra ob 20. uri »Zemlja smehljaja« ab. B.

Nedelja, 1. novembra ob 20. uri: »Cirkuška princesa«. Prvič v sezoni.

Ponedeljek, 2. novembra: Zaprto.

Torek, 3. novembra ob 20. uri: »Konec poti« ab. C.

Prvič v letošnji sezoni se bo pela Kalmanova opereta »Cirkuška princesa« v nedeljo, 1. nov., na praznik Vseh svetih ob 20. uri. Brezdvomno bodo Mariborčani pozdravili ponovitev te operete, ki je bila vsekakor najboljša lanska glasbena vprizoritev ter je žela pri publiku in kritiki zelo velik uspeh. Pri letošnji vprizoritvi bo absolvirala baletne točke gledališki plesni zbor, sodeloval pa bo ves operetni ansambl, zbor in štatisterija.

Petek

Petek

Humoristični večer

Velika

Kavarna

Padanje konj na Državnem mostu.

Danes krog 8.30 je na Državnem mostu zopet padel nek konj na opolzkih tleh in sam ni več mogel vstati. Priti so morali na pomoč gasilci, da so ga dvignili. Na vsak način bi se moralo tu nekaj ukreniti, ker se slične nezgode dogajajo skoraj vsak dan.

Novi grobovi.

Danes predpoldne ob tričet na 11. uro je umrl od kapi zadet na stanovanju na Trgu Svobode 73letni zasebnik g. Herman Ott. Blagi pokojnik je bil tast restavraterja g. Majdiča. Pogreb bo v ponedeljek ob 15. uri iz mrtvašnice na mestu na pokopališču. — V Zg. Radvanju je preminula posestnica Antonia Spolarič v starosti 46 let. Pokopljejo jo jutri, v soboto na radvanjskem pokopališču ob 17. uri. Blag jima spomin, preostalim naše iskreno sožalje!

Jeseni

zlasti pa ob vlažnem vremenu je veliko bolj nevarno, da se prehladimo, kakor pa ob suhem mrazu. Topla obleka in dobra obutev ne zadostuje za obvarovanje telesa pred prehladom. Posebno pa ne od bolečin v vratu in gripe. Pač pa je izkazala današnja doba zdravstvenega napredka, da je treba jemati kot preizkušeno zaščitno sredstvo PANFLAVIN-PASTILE. Proti kašlju in katarju je najbolje jemati KRESIVAL SIRUP.

Why not join the English Club of Maribor?

Only by reading you can enrich your knowledge of the English language! If you get a member of the Club you have free use of the Club's library. Classic and modern literature, newspapers, magazines. Open every Tuesday from 17—18 o'clock at the Vesna.

Dve nezdodi.

Ko je šla včeraj popoldne domov 38 letna šivilja Roza Šagijeva iz Krčevine, ji je na opolzki poti spodrsnilo, da je padla. Pri padcu si je zlomila desno roko v zapestju. — Pri snaženju je pa danes brnila neka telica hlapca Franca Repica, ki je tako nesrečno padel, da si je zlomil levo nogo pod kolonom. Oba se zdravita v bolnišnici.

Zmottl se je.

24letni posestniški sin Ivan Rat, iz Vrtičev pri Zg. Kungoti se je v zmoti napil neke jedke tekočine, misleč da je žganje. V steklenici je bilo neko sredstvo za pokončavanje mrčesa na drevju, po kateri je Rat naglo segel in nagnil. Tekočina je strup in mu je kmalu postalo tako slabo, da so ga z rešilnim avtom morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico in mu rešili življenje.

Lepše vreme.

Včeraj čez dan je vreme izgledalo še brezupno, deževalo je v presledkih skoro do večera. Po dežju pa je nastopila mrzla noč, ki je v jutranjih urah zavila mesto in okolico v goste megle. A megle je kmalu zmagovito razpršilo sonce, in tako imamo danes po dolgi puščobi spet krasen jesenski dan. Da bi le držalo! Samo da sije sonce, takoj je razpoloženje boljše. Četudi so že prazni...

Spominjajte se CMD

rekurska vaška tragedija (Dr. Vladimir Travner.) pred sodniki

Snaha zastupila svojo taščo.

Nekatere ljudi obišče usoda po svoje. Ne priznane niti bogatino niti siromaku. V goričanskem Prekmurju je majhna in mirna vasica Ženavlj. Ob robu gozda na koncu vasi stoji skromna koča. Tu sem se je zaletela usoda in strla v kratkem času troje življenj. Ko se je pred petimi leti priženila na malo Česarjevo posestvice 20letna Sidonija, pač ni slutila, da bo morala pod to streho toliko pretrpeti in da bo postala zločinka. V zakonu z Jožefom Časarjem ni imela nič dobrega. Bil je ž njó surov in jo celo pretepal. Poleg tega je tudi njena tašča potegnila večkrat ž njim in je morala Sidonija pretrpeti marsikatero grenko uro. Sidonijin mož je bil nevaren in zločinski tihotapec, ki so ga financirali ustrelili. Po njegovi smrti je gospodarila dalje sama s svojo taščo, ki je imela izgovorjen skromen prevržitek. Pri težjih delih jima je pomagal Časar Deneš, ki si je znal pridobiti mlado vdovo Sidonijo. Vse to je opazila tašča in ko je zvedela, da se namerava celo poročiti, se je odločno uprla njuni zvezi in ji pretila, da dokler bo ona živa, ne sme Deneš v hišo. Sidonija ni poslušala svoje tešče ter sta se česče prepirali in se je iz kože izselil še tisti mir, kar ga je ostalo po tragični moževi smrti. Poleg ljubezni, v kateri je gorela za Deneša, se je porodila v njenem srcu zlobna in zločinska misel, ki je z vsakim dnem bolj dozorevala in končno v letošnjem predpustu dozorela v grozen sklep. Pozimi se je nekega dne oglašil pri Časarjevih moški, ki je ponujal strup za podgane. Skrivaj je kupila Sidonija od njega majhno količino mišnice. 16. febr. letošnjega leta je naznanil mrtvaški zvonec vaške kapelice, da se je preselila 66 letna Ana Časarjeva, Sidonijina tašča, na oni svet. Po njeni smrti je hitela pripravljati stvari za poroko in kar bi še manjkalo pri hiši. Približno mesec dni pa tem pa so že začeli ljudje šušljati grozno vest, da je stara Časarica umrla nasilne smrti. Za to vest so zvedeli tudi orožniki in so njihove ugotovitve silno obremenile Sidonijo, ki je orožnikom trdovratno tajila vsako krivdo, ter se ni za vse to dosti zmenila. Nekega dne je prišla komisija na vaško pokopališče in je odkopala taščin grob.

V začetku maja se je Sidonija poročila. Nove zakonske sreče ni dolgo uživala. Julija so se ponovno oglašili pri Sidoniji orožniki in jo aretirali.

Včeraj pa je sedela Sidonija na zatožni klopi pred strogim velikim senatom. Na predsednikovo vprašanje, ali je kriva, je jokaje odgovorila: »Iz svojega čistega srca izpovem, da tega nisem nigda učinila«. V svojem zagovoru je odločno zanikala vsako krivdo, tudi to, da bi bila kupila v kritičnem času strup od neznanega moškega, čeprav je ta moški nastopil po edina težko obremenilna priča in svojo izpoved pred sodniki potrdil. Izvedniško mnenje fiziološkega instituta v Ljubljani, ki je našel v drobovju pokojnice strup arzen, in pa dejstva, da je Sidonija Časarjeva nekoliko dni pred smrtjo svoje tašče strup resnično kupila, ki ga pri preiskavi na domu niso našli, ter da je svojo taščo sovražila in zamerjala, ker je tašča nasprotovala njeni ponovni moitvi, je dalo povod, da jo je visoki senat spoznal krivim.

Obsojena je bila na 15 let robije in trajno izgubo častnih državljan. pravic. Razpravo je vodil predsednik dr. Lešnik. Prisodniki so bili viš. ss. Lenart, viš. ss. Zemljič, dr. Čemer in sodnik Kolšek. Državno pravdnštvo je zastopal državni pravdnik dr. Hočnik. Obtoženko je zagovarjal odvetnik dr. Faninger.

Foske in angleške novosti v »Ljudski knjižnici«.

Radi splošnega povpraševanja je nabavila Ljudska knjižnica za jesen večje število francoskih in angleških knjig najnovejše moderne literature. Knjige, sami zanimivi romani, so čitateljem že na razpolago. Ljudska knjižnica posluje v Narodnem domu vsak torek, četrtek in soboto zvečer ter v nedeljo dopoldne in je z legitimacijo vsakomur dostopna. Ističasno je prejela »Ljudska knjižnica« tudi večje število modernih nemških prevodov razne svetovne literature, vse slovenske novosti, in tudi precej srbohrvatskih najnovejših knjig. Segajte na krasni literaturi, ki je naicenejša zabava.

Kolonijalna razstava v Parizu

Mračni se... Množice zapuščajo polagoma palače, svetišča, pavilione. — V park prihajajo nove silne množice. Tu in tam se zasveti luč in v par minutah zažari čudovito mesto v bajni razsvetlavi. Med palmami, kaktusi, agavami in drugimi rastlinami skriti žarometi mečejo belo luč proti večernemu nebu in razsvetljejo vse zgradbe od tal do vrha. Minareti in kupole blešče v vseh barvah mavrice. Ob avenijah so stebri z belimi lijkami (za neon), ki oddajajo čudovito luč. Iz jezera se dvigajo do 45 m visoki vodometi, ki se blišče zdaj v rdeči, zdaj v zeleni, zdaj v modri, zdaj v rumeni barvi. Ta — »Grand Signal« — sliči vitke-mu stolpu, oni — »Belle Fleure« — bajni rastlini. V vodah jezera se odsevajo palače in fasade vodnega gledališča. Tu plava dolga vitka piroga, ki jo vodijo napol nagi prebivalci Tihega oceana, tam kitajska džonka, tam zopet čoln, ki sliči ogromni ribi. Na vsak korak nova presenečenja. Zdi se ti, da sanjaš, da vidiš čudovite vizije iz 1001 noči. Iz paviljonov in »music-halls« se glase godba in pesmi: tu otožno in melodično, tam hrupno in divje. Tam plešejo črni sinovi Afrike, tu prebivalci Tihega Oceana svoje eksotične plese. — Po avenijah se pretakajo mogočne človeške reke. Stojiš ob strani in motiš pestre, mednarodne množice. V uho ti done razni jeziki. Prevladuje seveda francoščina. Včasih vjameš od kake krasotice tudi koketen pogled ali nasmeh. Paris — la ville d'amour! Središča rajanja so »Grande avenue«, oba otoka in park atrakcij v ozadju svetišča Angkor. Tu je ogromen »Scenic-railway« s tuneli, viadukti in kaskadami, tam toboggan, tam vrtiljaki — drugi dunajski Prater. V splošnem nič zanimivega razven pestre množice gostov. — Neverjetno hitro beže ure. Bliža se polnoč. Počasi ugašajo žarometi in žarnice. Množice se vane proti izhodu. Pred parkom vpijejo hupe avtomobilov. Na končni postaji »Métro« Porte Dorée je silna gneča. S težavo dobimo prostor. 20 minut pozneje smo v svojem hotelu. Mesto pravljic pa sameva s svojimi stolpi in kupolami v luminem svitu...

Lonček z gorčico

To zgodbo je pravil zadnjič Charlie Chaplin v veseli londonski družbi:

Pri predsedniku Hooverju sem bil povabljen na pojedino. Tudi dva indijanska poglavarja sta bila v gostih pri »Velikem belem očetu«. Med pojedino je opazil eden obeh rdečkožcev, da se gostje za mizo sicer vsi poslužujejo majhnega lončka, napolnjenega z neko svetlorumeno goščo, vendar da zajemajo iz lončka le prav malo tiste jedi. To mora biti v tej posodi nekaj prav posebno dobrega in dragocenega, si je mislil rdečkožec, zaje-l iz lončka polno žlico in stvar požrl. Takoj nato je začel strahovito sukati oči in loviti sapo, po rjavih licih pa so mu kar drle solze. Ni čuda, saj je bil moč požrl jedko gorčico. Drugi Indijanec, ki je z velikim zanimanjem gledal ves prizor, je vprašal sočutno: »Zakaj joka moj brat?« Nesrečni tovariš je hrabro zatrl bolečine in je odgovoril mirno in dostojanstveno: »Jokam, ker je danes pred desetimi leti utonil moj oče.« Tedaj je drugi poglavar tudi zajel žlico gorčice in se mu je godilo enako. Grozne obraze je delal, zijal kakor riba na suhem in točil debele solze. S hlinjenim sočutjem se je obrnil k njemu njegov tovariš, ki je bil med tem že malo prišel k sebi, in ga vprašal: »Zakaj pa joka zdaj tudi moj brat?« Z ihtočim glasom je jadoval žalostni »Orel zapada«: »Jokam zato, ker nisi pred desetimi leti utonil tudi ti s svojim ubogim očetom vred.«

Skrivnost smrti

Kako je s človeško dušo v trenutku smrti, kaj misli in občuti človek v svoji zadnji uri? O tem se je profesor Bergson, eden največjih sodobnih filozofov, v nekem predavanju, ki ga je imel te dni v Parizu, izjavil takole:

Do tiste minute, dokler ni še premagan smrtni strah, so osredotočene vse sile človeške duše še na tostranstvo, na življenje. Čim pa je ta strah premagan, in to se najbrže tik pred smrtjo vedno

To je »Exposition coloniale«, polna eksotične poezije in lepote. Seveda ima grandiozna razstava — kakor vsako človeško delo — svoje slabe strani. V paviljonih so večkrat stvari, ki ne spadajo vanje in ki motijo celoten utis. Ta ali oni je preračunan preveč na zunanji efekt na škodo bistva. Večkrat manjkajo v razstavi — kakor tudi v raznih pariških muzejih — krajevne in časovne vezi oz. prehodi, tako da se obiskovalec le težko spozna in uživi, ker ne vidi razvoja. V sistematični in pregledni ureditvi svojih — sicer bogatih in dragocenih — zbirk zaostajajo Francozi za Italijani in Nemci. — Opravičene so tudi pritožbe, da izkorišča v razstavi posamezni gostinčarji in prodajalci svoje goste in odjemalce, posebno tujce. Seveda so odgovorni zato le posamezniki, ne pa francoska javnost.

Kljub tem nedostatkem je kolonijalna razstava ena največjih in najslajnejših prireditev vseh časov in krajev in prepričevalen dokaz pridnosti, podjetnosti, energije in kolonizatoričnega talenta velikega francoskega naroda. Tudi se izraža v njej fini francoski okus in globoko pojmovanje lepote. Zato so Francozi opravičeno ponosni na svojo »Exposition coloniale«. — To delo pa ni pomembno samo za Francijo, temveč za ves svet. Kolonijalna razstava je univerzalna, mednarodna. Stem kaže vsemu človeštvu pot k njegovemu edinemu resničnemu cilju, namreč, da se naj vsi narodi zemlje medsebojno spoznava in spoštujejo.

Vsi narodi so bratje. Večji in srečnejši brat pa naj ljubeznivo pomaga manjšemu in slabšemu v interesu celokupnosti. To misel so povderjali ob priliki otveritve razstave mnogi odlični voditelji francoskega naroda, predvsem maršal Lyautey, ki je izrekel pomenlive besede: »Kolonizirati se ne pravi samo zidati pristanišča, tovarne in železnice, temveč si pridobivati za človeško omiko divja srca prebivalcev savan in puščav.« Usoda pa je določila v prvi vrsti plemeniti francoski narod, da izvrši to vzvišeno in častno nalogo.

zgodí, — tedaj se okrene pozornost naenkrat nazaj, tako da stopi umirajočemu vse preteklo življenje, kakor v kinematografski sliki še enkrat pred oči. Življenjski film se še enkrat odvije nazaj... s tako hitrostjo, da more v sekundah prikazati vse bistvene dogodke mnogih desetletij. S polno pravico smemo trditi, da umirajoči doživi še enkrat vse svoje življenje, stisnjeno na dogajanje samo nekoliko sekund.

Z vprašanjem, ali more duh po smrti še dalje živeti, se profesor Bergson bliže ni bavil. Poudaril pa je, da so hvala Bogu že minuli časi, ko je veljalo za neznan stvarno, verovati v posmrtno življenje. Kolikor je dokazov proti, prav toliko je dokazov za to, da je mogoče nadaljevanje življenja v nekem onostranskem svetu.

Polnik z mrtvaško krsto

Londonski pek Gordon je dolgo časa dobavljal pecivo nekemu tovarnarju mrtvaških krst, toda ta v zadnjem času ni več poravnal računa. Slednjič je prišel ta tovarnar še v konkurz in tako je pek Gordon, da reši vsaj del svojih terjatev, moral prevzeti nekaj mrtvaških krst iz konkurzne mase.

S tem pa se je pričela zanj cela vrsta neprilik in sitnosti. Varčnemu peku je bila namreč prišla originalna misel, da bi se da la ona teh malih otroških krst porabiti kot potni kovčeg. In res je mož, ko je imel nekam potovati, vzel s seboj tako krsto kot kovčeg, kamor je spravil svoje stvari. Postavil je v vagon ta »kovčeg« lepo na polico za prtljago, toda sopotniki so takoj začeli glasno protestirati proti takemu čudnemu prevažanju mrtličev. Strahovito pa so se iznenadili sopotniki, ko je mister Gordon vzel iz svojega mrtvaškega kovčega celo jestvine in se počel zalagati. Poklicani vlakovodja ni vedel, kaj naj pravzaprav stori v tem tako nenavadnem primeru, dovolil pa je peku, da se vozi dalje, nakar so sopotniki pobegnili v drug vagon.

Na poslednji postaji so vstopili v vagon novi potniki. Neki duhovnik je, čim je zagledal krsto, takoj potegnil zavoro za silo, in vlak se je ustavil. Burno so zahtevali vsi potniki, da mora mož s krsto ven iz vлека. In moral je navsezadnje izstopiti zunaj na samotni progi. Ogorčen je vzel krsto na rame in jo mahnil proti najbližjemu kraju, kamor je bilo uro hoda. Spotoma je srečal ljudi, ki so šli v cerkev. Vprašali so ga, kam hoče z mrtvim otrokom, ker jim jezni pek ni dal odgovora, so ga pretepli in poklicali policijo.

Na policiji so sestavili zapisnik o celeni dogodku. Zdaj je pek Gordon po nasvetu svojega advokata dvignil tožbo proti duhovniku, ki je potegnil zavoro za silo v vlaku; svojo tožbo je oprl na stališče, da nihče nima pravice komu predpisovati kakšen potni kovčeg mora imeti. Sodišče je tožbo zavrnilo z utemeljitvijo, da je tožitelj s krsto kot kovčegom zagrešil netaktnost in žalil verske običaje. Sopotniki da so imeli prav, da so protestirali proti takemu načinu potovanja.

Pek Gordon si bo moral torej omisliti kakšen drugačen potni kovčeg.

Premetena tatvina

Seveda se je dogodilo to v Chicagu, v mestu velebandita Caponeja. Tam je neki draguljar v svoji izložbi razstavil krasno diamantno ogrlico, vredno 40.000 dolarjev. Pa vstopi nekega dne eleganten mlad gospod simpatične zunanosti in bi si rad bliže ogledal tisto krasno ogrlico.

Pomočnik za pultom vprašujoče pogleda v bližini stoječega šefa, ta pa pokima z glavo, češ, le pokaži. In ko pomočnik vzame iz izložbe ogrlico in jo položi pred kupca, se draguljar postavi v bližino in ne odmakne očesa od elegantnega mladega gospoda. Ta si skoz povečevalno steklo ogleduje ogrlico, jo pohvali, hkratu pa pokaže na dragoceno brošo v izložbi in pravi: k tej ogrlici spada pravzaprav tudi tistale broša. Pomočnik naredi tistih par korakov do izložbe, a tudi šef vrže nagel pogled na brošo. Komaj par sekund traja ta pogled, vendar za sekundo predolgo. Ogrlica v roki mladega gospoda je med tem že izginila, izginila brez sledu. Bliskoma ga zgrabi draguljar, vpjoč: »Sem z ukradeno ogrlico!« Ogorčeno ga pogleda gospod: »Pravkar sem jo dal nazaj!« kriči. »Kaj me imate za tata?«

Draguljar ne mara škandala, toda ogrlico mora dobiti nazaj. Ta človek jo je vzel, o tem ne more biti nikakega dvoma. »Zahtevam, da se pustite preiskati, žepe in vse, kar imate na sebi!« veli z drhtečim glasom gospodu. Le-ta mirno sleče suknjič in ga vrže na stol. Draguljar pograbi suknjič, hkratu pa pritisne na električni gumb. Trenutek nato sta v trgovini še dva policista. Zaklenejo vrata in preiščejo tata do nagega, a ogrlice ni nikjer. Preiščejo tla, vsako špranjo, vsak kot, vse predale — ogrlice ni nikjer. Toda neke vendar mora biti! Eden policistov pošepeta razburjenemu trgovcu: To je nevaren dečko. Na vsak način mora ogrlica neke skrivati, ker je pogoltniti vendar ni mogel.

Stražnika sta odvedla tata na policijski revir, okradeni draguljar jim je sledil. Seveda se je bilo nabralo med tem na ulici vse polno radovednežev, ki so se zdaj drenjali okoli draguljarja, obsipaje ga z vprašanji.

Preiskava na policiji je ostala brez uspeha in so morali osumljenca izpustiti. Ogorčen je odšel in zagrozil draguljarju, da ga bo tožil za odškodnino.

Kmalu po tistem je nekdo ponujal dragoceno ogrlico na prodaj. Policija je stvar zasledovala in dognala, da je bil tat v resnici tisti, ki je bil takrat aretiran. Vnovič so ga prišli in tedaj je izpovedal, kako premeteno je izvršil tatvino. Dogovoril je bil že poprej vse s svojimi pajdaši. Ogrlico je spustil takrat draguljarju samemu neopaženo v žep. Vedel je, da ima draguljar signalno zvezo s policijo in da ga bo dal aretirati. In da poide tudi sam na policijo, da prisostvuje telesni preiskavi. Spotoma k policiji pa naj bi pomagači na ulici napravili »dren« in pri tej priliki izmaknili draguljarju ogrlico iz žepa, kar so tudi naredili. Tako seveda pri pravem tatu ni bilo mogoče najti ogrlice, ne pri prvi preiskavi v trgovini, ne pri drugi na policiji.

Dr. O. Haunig.

Dva soseda

Povest iz preteklega stoletja.

Cestnik je umolknil ter se naslonil na zid. Bil je jako izmučen vsled pripovedovanja ter vzbujanja spominov na grozne dogodke. Le sčasoma je prišel zopet do moči. Nadaljeval je pripovedovanje doživljanja po tem dogodku.

»Kakor sami veste, od tega časa nisem imel sreče. Prišel sem na nič, sramotno sem zapustil svojo domovino. Na duši in telesu ubit sem zapustil ječo v Celju, z malim denarjem, ki mi je še ostal, sem skušal otvoriti malo trgovino. Toda imel sem povsod smolo; tako je ginevalo moje premoženje in nekega dne sem bil brez vsega.

Navajen prej dobro živeti, sem začel stradati. Da mi ni bilo treba beračiti, sem se moral lotiti težjega dela. Ker me je bilo sram, da bi me kdo videl, sem šel proti jugu, bil sem v Zagrebu, Trstu in drugih mestih.

Tako sem živel od danes do jutri. Miru nisem našel nikjer. Da bi potolažil vest, ki mi je vedno očitala izvršene zločine, sem se udal zauživanju opojnih pijač. Ves svoj zaslužek sem zapil. Tako sem vedno bolj propadal. Obleke nisem imel skoraj nobene; poleti je še šlo, a pozimi me je tresel mráz. Da nisem trpel pomankanja v najhujši sili, sem javno beračil, dokler me

ni doseglo oko postave. Obsodili so me za nekaj časa in to sem hotel doseči. Bil sem vsaj nekaj dni prost skrbi, kako bom živel.

Vsled vednega duševnega nemira in mojega nerednega življenja sem nazadnje popolnoma opešal in obupal. Bil sem že na tem, da si končam življenje. Toda vest mi ni dala miru: Idi v domovino ter povej vse in si olajšaj srce, predno stopiš pred večnega sodnika, rekel mi je notranji glas. In tako sem tudi storil.

Zdaj veste vse: Zločinec sem bil, a zato sem tudi mnogo trpel, kar pa sem si tudi zaslužil. Konečno sodbo pa bo izrekel pravični Bog, ko stopim kmalu pred njega.

Zato vas prosim, posebno vas mladi Dolnik, ne obsodite me in ne preklinjajte mojega spomina, naj vam bo vsem moje življenje svarilen vzgled.

Cestnik je vidno izmučen umolknil, čez nekaj časa pa je dvignil glavo ter proseče pogledal Dolnika, ob enem pa sklenil roke ter vzdihnil:

»Odpustite mi, ne morem umreti mirno, dokler ne slišim iz vaših ust besede milosti.«

Dekan, ki je stal ves čas nepremično ob postelji, je pogledal najprej mladega Dolnika, kakor bi ga vprašal za odgovor, nato pa se je obrnil k bolniku, ga prijel za desnico in rekel z mehkim glasom:

»Spravili ste se z Bogom, skesano priznali svoje dejanje, trpeli ste dovolj, mi nismo vaši sodniki, zato rečem v imenu vseh, ki so vsled vas trpeli — odpuščeno je vse, naj se vseli v vaše srce zopet mir pravičnega, dokler vas ne pokliče Vsemogočni pravični sodnik k zadnji sodbi.«

Svečana tišina je nastala v sobi, za trenutek ni mogel nobeden najti besede.

Rahlo je pristopil Tone Dolnik, videlo se mu je, da je izbojeval težek duševni boj, saj vse to, kar je zvedel ravno iz Cestnikovih ust, je bilo tako silno, da skoraj ni mogel vsega pojmiti. Toda videl je, da je bilo Cestnikovo življenje vsled tega zločina izpolneno s trpljenjem in mukami, zato mu je šla njegova usoda k srcu.

Z drhtečim glasom je spregovoril:

»Oče Cestnik, velika je bila žalost, ki nas je zadela, toda v tej resni uri neha vsaka neprijazna misel, v svojem in imenu nas vseh prizadetih vam vse odpuštim, naj vam bo Bog milosten sodnik.«

Cestniku, ki je napeto gledal govornika, so zažarele oči, obraz mu je prešinil izraz rajске sreče ter tišega miru, ki ga čuti oni, ki je po hudih zablodah našel zopet pravo pot.

Solze so napolnile njegove oči, sklenil je vele roke ter se s tresočim glasom zahvalil za milost, da mu je odpuščeno vse.

Duhovnik je namignil navzočim, naj zapustijo sobo, ker mora še končati z zaključnim delom svetega opravila.

Tačas se je že zbrala večja množica radovednih sosedov pred Dolnikovim hramom. Zvedeli so, da je poklical gospod dekan gospodarja in soseda Oblaka v sobo. Ker jih tako dolgo ni bilo nazaj, so radovedno stikali glave, kaj ima Cestnik toliko povedati. Ugibali so sem in tja, a pravega nikdo ni zadel, le o tem so bili edini, da je moral imeti Cestnik nekaj težkega na vesti.

Sport

Občni zbor Mariborskega smučarskega kluba.

Včeraj je bil prvi občni zbor MSK, kateri je v pretekli zimski sezoni mnogo pripomogel k podvigu zimskega sporta. Po poročilu g. Vetrha, ki je vodil občni zbor zaradi odsotnosti predsednika g. inž. Misa, je Mariborski smučarski klub klub velikim težkočam v prvem letu svojega obstoja dosegel nad vse častne uspehe, kateri niso prinesli časti samo klubu, ampak tudi mestu Mariboru. Ideja kluba, gojiti najizrazitejšo panogo zimskega sporta, mu je privabila nad 160 članov, med temi 120 smučarjev, cvet mladine, iz katere bo zrastel mogočen kader idealnih propagatorjev belega sporta.

Po kratkem in jedrnatem poročilu tajnika in blagajnika je g. Marussig kot član nadzornega odbora predlagal dosedanjemu odboru razrešnico, kar je bilo soglasno sprejeto. Sledile so volitve, pri katerih je bil izvoljen za predsednika gosp. Bruno Parma, eden od naših prvih in najbolj agilnih zimsko-sportnih organizatorjev in delavcev. V upravni odbor so bili izvoljeni gg. Pirnat, Andrin, Forstnerič, Heinrich, Munda, Žunkovič, Tscherrin, Zitterschlager, Ornik Janko in Vetrh. V nadzorni odbor gg. inž. Dev in dr. Žgur. Občnemu zboru so prisostvovali g. prof. Šile kot zastopnik MZSP, g. Roglič za ISSK Maribor in zastopnik Tujsko prometne zveze; vsi so z vzpodbujajočimi besedami pozvali članstvo, naj vstaja na začrtani poti, ki ne bo prinesla koristi samo klubu in zimskemu

sportu, ampak bo v veliki meri tudi pripomogla do razmaha tujskega prometa pri nas. Nato je g. Vetrh zaključil občni zbor, želeč vsem zimskim sportnikom idealen — smuk!

Jugoslavija: Avstrija.

Dne 1. decembra t.l. se bo vršila na Dunaju meddržavna nogometna tekma med reprezentancama Jugoslavije in Avstrije.

Drobne sportne vesti.

V Pragi sta v sredo gostovala dunajska kluba Rapid in Vienna. Prvi je igral s Slavijo 1:1 (1:1), drugi pa s Sparto 3:2 (1:2).

Redna glavna skupščina JNS se bo vršila najbrže 13. decembra.

Pri maratonskem teku v Košicah je zmagal v sredo Argentinec Zabala v iz-

stnem času 2:33.19. Drugi je bil Madžar Galambos v času 2:47.56, 3. Madžar Gyetway v času 2:51.52.

Na lastno prošnjo so bili penzionirani, ker so izpolnili vse pogoje, nogometni sodniki: Fabris, Mlinar, Willer, Pivarski, Joksimovič, dr. Goranič in Schneller.

V Amsterdamu je porazil Koželah Til-dna 9:7, 7:5.

Iz LNP.

Z ozirom na sodniško poročilo o tekmi Rapid-Maribor dne 25. tm., se ovadita kazenskemu odboru igralca Seyfert (Rapid) in Janžekovič (Maribor).

Verificirajo se s pravom nastopa dne 7. novembra za SK Rapid: Koritočnik Emerik, Sanghammer Oto, Žizek Bogo, Čerče Viljem, Gamol Stanko, Goričan Edvard, Gomol Marjan in Heber Herbert.

Oddam lepo meblirano sobo.

Magdalenska ulica 59.

5035

Dva mlajša dijaka (dijakinji)

sprejem v dobro oskrbo. Cena Din 600. Naslov v upravi »Večernika«.

5038

Delavko

sprejem na stanovanje. Grajska ul. 2 pri Arzenšek.

5037

Zasebni uradnik

išče pri boljši družini v centru mesta obed in večerjo. Ponudbe z navedbo cene pod »abonma 600« na upravo.

5045

Sobo in kuhinjo

oddam v najem. Pobrežje, Delavska ul. 10.

5050

HUMANIK

165-

LAK-MODA 1931

ZELO DOBRE ŽENSKE
NOGAVICE ŽE OD DIN 15-

TOPLI ČEVLTJI IZ
VELBLODOVE DLAKE
PODPLATI IZ KLOBUČEVINE
IN USNJA DIN. 45-

MARIBOR, GOSPOSKA ULICA 17

Blago

za obleke in plašče v
veliki izbiri pri

J. N. Šoštarčič-u

Maribor, Aleksandrova 13

Abonente

sprejem na dobro in ceneno hrano po Din 15.—. Restavracija Mariborski dvor. Oddam tudi nekaj mesečnih sob.

4042

Nagrobne vence

iz umetnih cvetlic v veliki izbiri, trakove za vence z zaželenim napisom dobite pri C. Büdefeldt-u, Gosposka ul. 4.

2868

Dva gospoda sprejem na stanovanje.

Plochl, Koroščeva ul. 8.

5027

Svetla dobro ohranjena spalnica

iz trdega lesa ceneno na prodaj. Tržaška cesta 98.

5021

Miss Edith Orley

da je angleški ponk. Prevzame tudi tehnične in druge prestave nemško-francosko-angleško. Gosposka ulica 52 l.

4083

Za vseh mrtvih dan

kakor tudi za vsako drugo priliko. Največja izbira raznega cvetja, v lončkih in rezano — krizanteme, sveži in umetni venci, okraski za grobove, križi, šopki itd.). Aranžmani v najmodernejši izdelavi.

Cene kakor v vrtnariji.

Cvetlični salon Džamonja.

GOSPOSKA ULICA 37.

4026

Zahtevajte povsod »Večernik«!

ZA JESENSKO IN POMLADANSKO SAJENJE
se dobe

prvovrstna

sadna drevesa

grmičaste oblike in najboljših vrst po Din 10.— na banovinski trsnici in drevesnici v Kapeli, pošta Slatina Radenci.

(Oddaja se tudi prvovrstne cepljenke vinske trte in visokodebelne hruške-moštnice!)

Potrji neizmerno žalosti, naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je naš iskreno ljubljani, nepozabljeni soprog, oziroma oče, tast in stari oče, gospod

Herman Ott

zasebnik.

v petek, dne 30. oktobra 1931, ob 11. uri, v 74. letu svoje dobe, nenadoma podlezel srčni kapi.

Pogreb nepozabnega pokojnika se bo vršil v ponedeljek, dne 2. novembra ob 15. uri iz mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežje.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v torek, dne 3. novembra ob 7 uri v stolni in mestni župni cerkvi.

Maribor, dne 30. oktobra 1931.

Marija Ott, soproga; Marija Majdič, roj. Ott, hčerka; Herman in Karol Ott, sinova; Josip Majdič, zet; Joško, vnuk.

Ter vsi ostali sorodniki.